

EL RENAIXEMENT DEL CENTRE DE LECTURA

Els actes inaugurals del nostre edifici han sigut una bella mostra de què la renaixença d'aquesta institució és un fet positiu. Si amb el nou casal no haguessin sorgit noves energies; si amb la revifalla externa no s'hagués abrandat el foc de fecondes activitats, no hauria sigut possible cridar l'atenció de Catalunya devès la nostra obra, ni hauriem pogut escoltar de llavis de les il·lustres personalitats que ens visitaren, les belles frases que dedicaren al nostre CENTRE, proclamant-lo el més potent farell de cultura popular de nostra terra.

Pot ben ser que aquesta afirmació resulti exagerada per la suggestió que exerceix en el visitant la sumptuositat del nostre casal, emperò així i tot, nosaltres devem declarar que ens sentirem orgullosos en escoltar de boques forasteres paraules encoratjadores que poden ésser un estimul per als que han de prosseguir l'obra començada, i una satisfacció per als qui durant cinc anys consecutius han dedicat totes les seves activitats i energies a fer fruitosa la iniciativa i la lliberalitat del generós patrici senyor Fàbregas.

El CENTRE DE LECTURA, és avui, pel qui el visita, una esplendorosa realitat, emperò per a nosaltres no és més que una esperança. El dia 30 d'octubre propassat varen quedar finides les obres de construcció de l'edifici, i, per tant, no és possible que de cop i volta, en el curt espai d'unes setmanes, el CENTRE arribi a l'assoliment de les seves aspiracions. En celebrar l'acte inaugural de l'edifici el CENTRE no ha fet més que donar bella mostra de la seva força i de la seva preparació per a les més altes empreses; no ha fet més que cloure el primer període de la seva reorganització amb una tanda d'actes que bé poden ésser la base i fonament de l'acció futura que deurán desenrotllar i portar a terme els homes que substitueixin als qui han bregat fins ara per a arribar al lloc on avui ens trobem.

El CENTRE té avui obert davant seu un ample i llarg camí lliure d'entrebanes i d'obstacles, i, demés, tot el que es necessita per a emprendre la caminada sense temences a fatigues ni a defalliments. Els homes que han establert aquest estat de coses resten satisfets de l'obra llur, i creient haver complert abas-

tament amb el seu deure, esperen contents i esperançats que vinguin nova gent a ocupar el lloc que ells es disposen a deixar. Emperò en la tria d'aquesta nova gent, cal que tots hi posem el seny i l'ànima. L'avenir del CENTRE, dependeix exclusivament de l'acert que tinguin els consocis en nomenar els que l'han de dirigir i orientar d'ara en endavant. Si aquest acert mancava, si no teníem la fortuna de trobar la suficient abnegació en els homes capacitats per a dirigir-lo, tots els sacrificis de diners i d'energies fins ara esmerçats podrien resultar completament eixores.

Es precis, doncs, és indispensable que abans de arribar al moment en què per disposició reglamentària deu renovar-se la constitució de tots els organismes directius del CENTRE, pensem serenament en el greu problema que ens planteja l'avenir de la nostra institució, problema que radica exclusivament en trobar homes que, reunint les condicions necessàries, vulguin ocupar el lloc que els hi sigui assignat.

Semblarà, a primera vista, que no és cosa difícil el trobar elements aptes per al nostre objecte, emperò la realitat vindrà segurament a demostrar-nos que estem equivocats. No hem d'oblidar que per a ocupar un càrrec públic a Reus, o per a dirigir una entitat privada, no n'hi ha prou en tenir intel·ligència, o activitat; més que aquestes condicions es necessita posseir una gran dosi de paciència per a soportar, sense defalliment, la crítica despietada dels qui, generalment, mancats d'energies per a crear, s'aconhorten de la seva ineptitud destruint l'obra agena.

Aquest és el perill que té el CENTRE DE LECTURA, com el tenen tots els organismes locals de caràcter popular: els homes de vàlua, els qui es troben preparats per a ésser útils a la col·lectivitat, resten a casa temorencs de trobar, com a única recompensa al sacrifici que farien, la mofa o la censura.

El CENTRE deuria ésser una excepció de la regla. Si no ho és, si els consocis no sabem crear un ambient favorable per a que els homes al·ludits puguin entrar a casa nostra lliures de temences i recels, l'avenir del CENTRE DE LECTURA no respondrà a les esperances que en ell tenim posades.